

Marek Florek

Kornacice, st. 1, gm. Opatów, woj.
tarnobrzeskie, AZP 86-70/15

Informator Archeologiczny : badania 28, 44-45

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ceramikę odkrytą zarówno w obiekcie, jak w warstwie kulturowej reprezentują głównie naczynia grubościennie z powierzchnią zewnętrzną chropowatą i obmazywaną palcami. Domieszkę stanowią najczęściej potłuczone skorupy, w mniejszym stopniu jest to gruboziarnista domieszka mineralna. Oprócz ceramiki grubościennej wystąpiły również pojedyncze fragm. naczyń cienkościennych — kubków i czerpaków.

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Bielsku-Białej.

Badania będą kontynuowane.

Kokotów, st. 15
gm. Wieliczka, woj. krakow-
skie
AZP 103-58/65

Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka

Badania ratownicze prowadził Kazimierz Reguła. Finansowane przez Konserwatora Zabytków Archeologicznych w Krakowie. Pierwszy sezon badań. Osada mieszkalna otwarta kultury łużyckiej z wczesnego okresu halsztackiego.

Stanowisko położone jest w obrębie pradoliny Wisły, na małym, piaszczystym wzniesieniu utworzonym przez wody glacialne ostatniego zlodowacenia, po lewej stronie lokalnej drogi łączącej Kokotów z przysiółkiem Mała Grobla należącym do wsi Brzegi. Osada zajmowała pierwotnie całą kulminację tej wyniosłości na powierzchni ok. 1,6 ha. W wyniku eksploatacji piasku prawie jedna piąta powierzchni osady uległa zniszczeniu. Prace terenowe, w oparciu o siatkę arową, objęły obszar o powierzchni 135 m².

Odkryto warstwę kulturową o miąższości 20–30 cm, zaś na granicy piaszczystego calca — 6 jam gospodarczych kolistego i owalnego kształtu, duże koliste palenisko otwarte oraz 4 ślady jam posłupowych. Materiał ruchomy reprezentowany jest głównie przez różnorodną pod względem typologicznym ceramikę, z której na szczególną uwagę zasługują formy kieliszkowate łączone z solowarstwem. Spotykamy tutaj także gliniane przęśliki tkackie oraz oselki i kamienie żarnowe wykonane z piaskowca. Poza osadnictwem kultury łużyckiej stwierdzono ślady bytowania ludności w okresie neolitu (liczne wyroby krzemienne) i w średniowieczu (prostokątna chata słupowa, jama gospodarcza).

Badania wykopaliskowe będą kontynuowane w roku przyszłym.

Kornacice, st. 1
gm. Opatów, woj. tarnobrze-
skie
AZP 86-70/15

Państwowa Służba Ochrony Zabytków
 Oddział w Tarnobrzegu

Badania prowadził mgr Marek Florek. Finansowane przez Państwową Służbę Ochrony Zabytków Oddział w Tarnobrzegu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury grobów kloszowych.

Cmentarzysko odkryto przypadkowo w połowie lat 80. — groby, na które wówczas natrafiono uległy zniszczeniu. W listopadzie 1994 r. podczas jesiennej orki natrafiono na kolejne groby, o odkryciu których powiadomiono Konserwatora Zabytków Archeologicznych w Tarnobrzegu. W trakcie krótkich, dwudniowych badań ratowniczo-zabezpieczających wyeksplorowano 5 grobów. Wszystkie składały się ze ściśle obłożonego kamieniami klosza, wewnątrz którego znajdowała się popielnica ze spalonymi kośćmi. Z wyjątkiem grobu nr 4 popielnice nakryte były misami. W grobie nr 1, składającym się z dwóch ustawionych na sobie popielnic przykrytych misą, znaleziono drobne fragm. stopionych, bliżej

nieokreślonych ozdób brązowych, żelazną igłę i zapinkę typu Doppelpaukenfibeln. W pozostałych grobach znajdowały się jedynie drobne, zachowane szczątkowo ozdoby brązowe.

Materiały i dokumentację złożono w Państwowej Służbie Ochrony Zabytków Oddział w Tarnobrzegu.

Badania będą kontynuowane.

Krasocin, st. 1, gm. loco, woj. kieleckie — patrz: środkowa i późna epoka brązu

Leszczany, st. 3
gm. Żmudź, woj. chełmskie
AZP 82-91/—

Muzeum Okręgowe w Chełmie

Badania prowadził mgr Wojciech Mazurek. Finansowane przez Urząd Gminy w Żmudzi i Muzeum Okręgowe w Chełmie. Drugi sezon badań — badania ratownicze. Osada grupy czerniczyńskiej ze starszego i młodszego okresu przedrzymskiego oraz ślady osadnictwa neolitycznego, z wczesnej epoki brązu, kultury trzcinieckiej, kultury pomorskiej, z późnego okresu wpływów rzymskich i z wczesnego średniowiecza (XIII w.).

Stanowisko leży na wschodnim pograniczu Pagórów Chełmskich, zajmując rozległe plateau cypla położonego w dolinie rzeki Krzywólki.

Badania ratownicze podjęte zostały w celu zadokumentowania pozostałości dwóch konstrukcji kamiennych, zlokalizowanych w obrębie niewielkiej piaskowni położonej na kulminacji cypla. Oba obiekty były w znacznym stopniu zniszczone, ich stropy stwierdzono na głębokości ok. 0,6–1 m poniżej poziomu ziemi wokół piaskowni. Kształty obu konstrukcji kamiennych, uznanych wstępnie za piece do wypalania wapna?, były zbliżone do owali, na obrzeżach których umieszczone były różnej wielkości kamienie. Nie były jednak one ułożone ciasno i nie tworzyły ciągłej korony.

Piec nr 1 był nieckowaty, w jego wypełnisku stwierdzono dużą ilość pomarańczowej i czerwonej polepy, w tym częściowo z odciskami konstrukcji drewnianych w postaci podłużnych bierwion. W dolnej części pieca wyróżnić można było nieregularne konglomeraty czerwonej polepy, które mogły stanowić przedmiot wypału.

Piec nr 2 był również nieckowaty, można go było podzielić na dwie części: północną — głębszą, regularnie nieckowatą i południową — płytszą, łagodnie opadającą z południa ku północy. W piecu tym grudy zielonkawoszarej polepy stwierdzono tylko w części północnej. Stanowiły one prawdopodobnie właściwy wsad (przedmiot wypału) pieca.

W wypełniskach obu pieców znaleziono fragm. ceramiki o zbliżonej do siebie technologii, w tym nieliczne fragm. charakterystyczne. Znajduje ona najbliższe analogie w grupie czerniczyńskiej i na tej podstawie można oba piece uznać za obiekty tej grupy.

Na powierzchni stanowiska dominują materiały ceramiczne datowane na starszy (kultura pomorska?) i młodszego okresu przedrzymskiego (grupa czerniczyńska). Występują też ślady osadnictwa z neolitu, wczesnej epoki brązu, kultury trzcinieckiej, późnego okresu wpływów rzymskich (m.in. 2 fragm. ceramiki toczonej, tzw. siwej) oraz z wczesnego średniowiecza (XIII w.).

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Chełmie.

Leszcze, Jasknia nad Stawem w Gackach, gm. Pińczów, woj. kieleckie — patrz: środkowa i późna epoka brązu

Leśno, st. 2, gm. Brusy, woj. bydgoskie — patrz: młodszy okres przedrzymski — okres wpływów rzymskich
